

KNEBEL (2) *sb m*

knebel (1), **knobel** (1); knebel *KmitaSpit*; knobel *BartBydg*.

Teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg N knobel (1). ◇ pl A kneble (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Kolek, niewielki przedmiot służący do przytrzymywania czegoś, także do unieruchomiania czegoś; corrigia baltei, mastigia BartBydg; linguarium Cn (2) : Mastigia, dicitur corrigia baltei, vel qua mantellus conglutinatür ante, cnobel, cnaphel BartBydg 87b.

Zwrot: »kneble w gębę powtykać« (1): Bo im zarázem kneble w gębę powtykano/ Y iáko capy krępe w kupie powiązano. KmitaSpit B2v.

Synonim: knutel.

ZCh